

[Finansministeren.]

appellere Spørgsmaalet om deres Pension. Bestemmelsen herom er efter min Opfattelse et væsentligt Gode for Tjenestemændene og en Forbedring af Lovforslaget.

Jeg skal nøjes med disse Bemærkninger, idet jeg dog maa tilføje til det ærede Medlem Hr. Lannung, der rejste Spørgsmaalet om en Appellinstans for Personer i det private Erhvervsliv, at jeg for mit Vedkommende ikke er i Stand til paa staaende Fod at overse, hvilke Muligheder man dør har. Jeg forstod heller ikke paa det ærede Medlem, at han ønskede, jeg paa staaende Fod skulde give Svar derpaa, men jeg vil paa den givne Foranledning bringe Spørgsmaalet videre.

Hermed takker jeg de ærede Ordførere for den Velvilje, de har lagt for Dagen ved deres Omtale af Lovforslaget, idet jeg haaber, det maa kunne faa en hurtig Behandling i det høje Ting.

Elmquist: Jeg takker den højtærede Minister for Besvarelsen af de forskellige Spørgsmaal, jeg stillede til Ministeren. Med Hensyn til nazistisk Medlemsskab baade før og efter den 9. April 1940 er jeg saa ganske enig med den højtærede Minister. Ud fra den Psyke, der behersker alle i denne Sal og paa Rigsdagen samt det store Flertal af det danske Folk, er det ganske uforstaaeligt, at nogen har kunnet være Medlem af dette Parti og har kunnet sværge til det.

Jeg er enig med Ministeren i, at efter den 9. April 1940 kan man i hvert Fald ikke fra den danske Stats Side tolerere Medlemsskabet fra det Tidspunkt af, da vedkommende maa antages at være blevet klar over, at det danske nazistiske Parti spillede under Dække med vore Besættere. Men deri ligger ogsaa, at det ikke netop er den 9. April, der er Skilledagen. Der ligger deri naturligvis, at medens man ikke vil straffe en Tjenestemand, hvis han har været Medlem af det nazistiske Parti før den 9. April, maa vi fratage ham hans Stilling og lade ham mærke Konsekvenserne, gaar jeg ud fra, hvis han er blevet ved med at være Medlem, efter at det er blevet ham klart, hvilken utilladelig Politik det danske nazistiske Parti førte bag Ryggen af hele det danske Folk. Deri ligger naturligvis, at der for en saadan Mand maa have været et passende Tidsrum til at gøre sig dette klart og tage Konsekvensen deraf, og det bliver Domstolens Sag at skønne over, om han har sagt fra saa hurtigt, som man kunde forlange. Jeg forstaar det saaledes, at det er dette, der begrundes, at Domstolen, naar

den paagældende har været Medlem af det nazistiske Parti, *kan* fratage ham hans Stilling, men ikke *skal* gøre det. Jeg er ganske enig med Ministeren i, at Regeringens Holdning efter den 9. April ikke var en saadan, at det kunde være forsvarligt at være Medlem af det nazistiske Parti, men jeg kan heller ikke se, at der i mine Udtalelser er Holdepunkt for, at min Opfattelse var saaledes. I øvrigt har jeg gjort Rede for, hvordan jeg ser paa dette Spørgsmaal. Jeg er ganske enig med Ministeren, naar han siger, at han ikke mener, der i de fire Punkter, som er opstillet, ligger noget, der gaar paa tværs af den Opfattelse, at enhver Handling skal ses igennem de Brillen, som brugtes paa det paagældende Tidspunkt. Jeg har blot ønsket, at det skulde understreges meget stærkt fra Rigsdagens Talerstol, og jeg vilde gerne have, at denne Understregning fik den yderligere vigtige Understregning, der laa i Ministerens Tilslutning til, at det, det uhyre stærkt gælder om for denne Domstol, er, at man ikke dømmer efter den Indstilling, vi alle har i Dag, men søger at maale med den Alen, der var gældende paa det paagældende Tidspunkt. Det kan Domstolen gøre efter disse Paragraffers Formulering, men jeg tror ikke, det skader noget, at det bliver understreget fra Lovgivningsmyndighedernes Side, at det bør Domstolene gøre, det er deres Pligt, de maa se Handlingen ud fra Forudsætningerne, da den blev begaaet.

Det er af stor Betydning, at det bliver sagt i Rigsdagen. Som procederende Jurist ved jeg, at naar man skal fortolke en Lov, læser man ikke alene Teksten, men man gaar ogsaa til Bemærkningerne, naar Teksten er mindre klar og Bemærkningerne mere klare; og man gaar videre endnu, man gaar til Rigsdagens Ordføreres Udtalelser for at søge Hjælp i disse Udtalelser, hvis noget er uklart. Derfor mener jeg, det er af Vigtighed, at dette bliver præciseret, og jeg takker Ministeren for hans Tilslutning til mine Udtalelser paa dette Omraade. Jeg spurgte ikke, om Ministeren mente, Domstolen skulde være bundet af disse Bemærkninger. Jeg spurgte, om det ikke var rigtigt, naar jeg opfattede det saaledes, at Ministeren betragtede disse Bemærkninger som en integrerende Bestanddel af Lovens Tekst. Naar Ministeren gør dette, vil Domstolen efter min Mening ogsaa i høj Grad være bundet deraf, men det bliver til syvende og sidst naturligvis Domstolen, som har Afgørelsen af, om den vil være bundet ved det, at Ministeren siger, at det staar i Bemærkningerne. Jeg gaar dog ud fra, at Domstolen